

Sehpa

– Ekrem Kazan · 19 Eylül 2013

Sehpa

Sadece yaratandan ötürü...

Sehpayı attılar Yassı adaya
Öyle bir sehpaydı ki bu
Üç ayağa dikilmiş
Ortasında yağlı halat
İskemlesi bile var
Lakin üstünde tablası yok!

Aynı şeylere gebeyken yıllar
Postal kendi sesini gizleyecek mazeret arar
Bin bir tuzakların eşiğinde ne ocaklar sönecek bir bir
Devrilmeye namzettti o asırlık çınarlar...

Kıyacaklardı Ulu/canlar'da canlara
Bir kuvvet darbesine maruz sehpa ayaklarında
Toprak ana açtı bağırını içine çekti yüreğinden ağlarken
Başlıyordu yıllara serpiştirilmiş ar'ım
Bu dünya kalacaksa Cemal ya da Süleyman ağaya
Ruh göçüme hazırlanırım...

Kınalı kuzuların sessizliğinde
Üç ayak sehpanın tam ortasından ak mı ak ruhu pak
Beyaz güvercinler uçuşuyordu sema ya
Ve peşinden gök çatladı
İnin inim inlerken sema
Bulutlar ağlıyordu
Zembil zembil rahmet inerken doğaya...

Med- Cezir'ler sıklaştıkça yüreğimde Musa'nın asasını yere vurmasını bekledim
İçim cız etse de bakmakla yetindim Yassı adaya
Deniz'i gördüm
Ulaş'mak imkansız

Ne kadar Mahir olsam da beceremedim ki İnan
Gelecekte utanç duyacağımız idam sehparlarını kırmaya... ekrem kazan